

Text: 2. Mojžišova 3 : 1 Keď Mojžiš pásol ovce u svojho testá, midjánskeho kňaza Jetru, a hnal stádo za púšť, prišiel až k Božiemu vrchu Chóreb.2 Vtedy sa mu zjavil Hospodinov anjel v ohnivom plameni zo stredu kra; keď sa pozrel, videl, že ker horel plameňom, ale nezhorel.3 Vtedy si Mojžiš povedal: Odbočím z cesty a pozriem si tento veľký jav, prečo ker nezhorel.4 Keď Hospodin videl, že odbočuje pozrieť sa, zavola Boh na neho uprostred kra: Mojžiš, Mojžiš! On odpovedal: Tu som.5 Potom riekol: Nepribližuj sa sem, zobuj si obuv z nôh, lebo miesto, na ktorom stojíš, je posvätná pôda.6 Riekol ďalej: Ja som Boh tvojho otca, Boh Abrahámov, Boh Izákov a Boh Jákobov. Vtedy si Mojžiš zakryl tvár, lebo sa bál pozrieť na Boha.7 I riekol Hospodin: Dobre som videl biedu môjho ľudu v Egypte a počul som jeho volanie o pomoc pred jeho poháňačmi, lebo poznám jeho bolesti.8 Zostúpil som, aby som ho vytrhol z moci Egypta a aby som ho vyviedol z tejto krajiny do dobrej a rozsiahlej krajiny, do krajiny oplývajúcej mliekom a medom, do krajiny Kanaáncov, Chetejcov, Amorejcov, Perizejcov, Chivijcov a Jebúsejcov.9 Teraz, hľa, volanie Izraelcov o pomoc došlo ku mne a videl som, ako ich Egyptania utláčajú.10 Chod' teraz, pošlem ťa k faraónovi a vyvedieš môj ľud, Izraelcov z Egypta.11 Mojžiš však odpovedal Bohu: Kto som ja, aby som šiel k faraónovi a aby som vyviedol Izraelcov z Egypta?12 I riekol mu: Veď ja budem s tebou a toto ti bude znamením, že som ťa poslal: Keď vyvedieš ľud z Egypta, budete Bohu slúžiť na tomto vrchu.

Pán Boh nám prikazuje lásku k Nemu, k blížnym a aj k sebe samému. Ale Pánu Bohu nie je ľahostajné ani to ako sa správame ku zvieratám. Preto maj ohľaduplnosť aj k zvieratám!

Mojžiš hľadal ovečku, našiel Hospodina a išiel vyslobodiť Boží ľud. Aj Saul hľadal stratené osly a našiel kráľovstvo. Títo ľudia mysleli na zvieratá a našli väčšie veci.

To, čo máme v Božom slove napísané nám jasne hovorí, aby sme netýrali zvieratá, ale starali sa o ne ako o Božie stvorenstvo.

Na druhej strane máme príbeh v Biblii, keď Bileám/ alebo Balám zmlátil svoju oslicu a ona vedela viac, ako vedel on.

Apoštol Peter o ňom hovorí toto: „ On ... si obľúbil mzdu neprávosti; 16 ale bol pokarhaný pre svoj priestupok; nemé ťažné zviera prehovorilo ľudským hlasom a zabránilo nemúdrosti proroka.“ 2. Peter 2 : 15 - 16

Albert Schweitzer hlásal heslo: „Úcta k životu.“ Táto úcta zahrňovala nielen ľudí, ale všetky živé tvory.

Úcta ku všetkému živému nám pomáha naladiť sa na Božiu vlnovú dĺžku. Naopak necitlivosť voči živým tvorom nás robí necitlivými aj voči Božím veciam.

Pri tomto stretnutí sa musí Hospodin predstaviť Mojžišovi, lebo Mojžiš už zabudol na Hospodina, hoci by nemal zabudnúť.

Hospodin hovorí o sebe oveľa viac ako svoje meno. Hovorí, že pozná meno Mojžišovo. Pozná každú bolesť, ktorú musel jeho ľud vytrpieť a stále trpí.

Je to ľud, ktorý o Hospodinu veľa nevie, ale stále je to Boží ľud. Vzdychy tohto ľudu Pán počuje.

Boh sa nám stále predstavuje a ukazuje. To najjasnejšie predstavenie sa stalo v Ježišovi Kristovi. Náš Spasiteľ povedal: „Veru, veru vám hovorím: Syn nič nemôže činiť sám od seba, len čo vidí činiť Otca; lebo čo Otec činí, to podobne činí aj Syn.“ Ján 5 : 19

Boh pripravil aj budúcnosť pre svoj ľud v egyptskom zajatí. Chce ich zaviesť do krajiny mlieka a medu. Ak by človek išiel do Izraela, tak by zistil, že je to veľmi hornatá krajina, na mnohých miestach je to skôr polopúšť ako zakvitnutá záhrada. Ale s Pánom Bohom sa všetko mení na krásnu a príjemnú krajinu. Bez Neho aj záhrada je pustým miestom.

Pán Boh sa nielen zhováral s Mojžišom, On ho povolal do služby. Na to, aby vyslobodil Boží ľud, potrebuje Mojžiša. Toto povolanie je veľmi jasné a nie je možné sa z neho vyvliecť.

Aj nás Pán Boh povoláva a hovorí nám:

„S bázňou a s chvením konajte svoje spasenie. Však Boh je ten, ktorý pôsobí vo vás, aby ste aj chceli aj činili nad svoju dobrú vôľu. Všetko čiňte bez reptania a bez pochybovania, aby ste boli bez úhony a úprimní, bezvadné deti Božie uprostred tohto prevráteného a skazeného pokolenia, v ktorom sa javíte ako jasné hviezdy vo vesmíre. Zachovávajúte slovo života.“ Filipským 2 : 12 - 16

Ale tento príbeh hovorí veľa aj Mojžišovi. Mojžiš vie, že si má zakryť tvár. Ale už nevie, že si má vyzuť sandále. Stretnutie s Pánom Bohom nie je hocikaké stretnutie. Je to stretnutie so svätým Bohom. Boh nekonečne miluje hriešnika, ale nenávidí jeho hriech.

On je Boh, ktorý prekonáva strach, ale úcta k Nemu a bázeň pred Ním je prejavom lásky a láka k Nemu bez úcty a bázne by bol iba prázdny sentimentálny cit.

Možno sa pýtame, prečo Pán Boh nezasiahol skôr? Prečo bolo potrebné tak dlho čakať? Je to pre nás tajomstvom. Prečo tak neskoro volali o pomoc, prečo nie skôr!?? Je to pre nás charakteristické, že modlitbu berieme ako poslednú možnosť a nie ako prvú.

Takáto situácia vyžaduje tiež od Pán prijať Božiu vôľu. Uvedomiť, že On je skutočne Pánom, ktorému nie je možné rozkazovať a už vôbec nie prikazovať.

Božie konanie prekonáva naše chápanie. V Ježišovi Kristovi vidíme ako Boh konal tajuplne a mocne. Apoštol o tomto Božom konaní hovorí toto:

„ Keďže svet vlastnou múdrosťou nepoznal Boha v Jeho múdrosti, zaľúbilo sa Bohu spasiteľ veriacich bláznovstvom kázania o Kristovi: lebo aj Židia žiadajú znamenia, aj Gréci hľadajú múdrosť, my však kážeme ukrižovaného Krista - Židom síce pohoršenie, pohanom bláznovstvo, ale povolaným, aj Židom aj Grékom Krista, Božiu moc a Božiu múdrosť. Ved' Božie bláznovstvo je múdrejšie ako ľudia a Božia slabosť silnejšia ako ľudia.“ 1. Korinským 1 : 19 – 25

Tento text končí krásnym zaslúbením pre Mojžiša: „I riekol mu: Ved' ja budem s tebou a toto ti bude znamením, že som ťa poslal: Keď vyvedieš ľud z Egypta, budete Bohu slúžiť na tomto vrchu.“ 2. Moj. 3 : 12

Aj my sme prijali mnohé zaslúbenia.

Keď budeme v Božom kráľovstve, vtedy mu budeme dokonale slúžiť a vtedy pochopíme úplne všetko.